

Hermeticko-astrologický výzkum karmy podle Rudolfa Steinera

Robert A. Powell

Astrologická reinkarnační pravidla v hermetické astrologii vycházejí z následujícího principu, který Rudolf Steiner poprvé formuloval v roce 1912 takto:

*Když člověk zemře, tedy projde branou smrti, zemře za určité konstelace hvězd. Tato hvězdná konstelace je skutečně podstatná pro jeho další duševní život do té míry, že se určitým způsobem otiskne do jeho duševní bytosti a jako otisk skutečně zůstane. S touto konstelací hvězd duše usiluje opět vstoupit při novém narození do další reinkarnace, aby vyhověla silám, které přijala v okamžiku smrti (opět přijít s touto konstelací hvězd). A tady je něco pozoruhodného! Když se pokusíme zjistit hvězdnou konstelaci smrti, zjistíme, že konstelace pozdějšího narození ve velké míře souhlasí s konstelací hvězd dřívější smrti.**

Platnost tohoto základního principu, daného a formulovaného Rudolfem Steinerem, potvrzuje hermeticko-astrologický výzkum karmy v konkrétních projevech podle tzv. reinkarnačních pravidel. Existují tři astrologické oblasti, v kterých můžeme uplatnit reinkarnační pravidla, srovnáme-li postavení planet při narození určité osobnosti s postavením planet při dřívější smrti: Tyto tři astrologické oblasti jsou: 1) **Domy** - postavení planet v domech (prostorové postavení planet, viděno geograficky, ve vztahu k Zemi), tj. to, zda planety v okamžiku narození/smrti jsou nad Zemí nebo pod Zemí, na východě nebo na západě atd., je vyjádřeno postavením planet v domech, přičemž domy jsou geografické úseky, které jsou definovány ve vztahu k času a místu narození/smrti.

2) **Aspekty** - vzájemné vztahy planet mezi sebou, které se vyjadřují v jejich úhlovém vztahu, přitom musíme vzít v úvahu obě roviny: geocentrickou a heliocentrickou.

3) **Zverokruh** - postavení planet v znameních zverokruhu (zde v siderickém zverokruhu musí být opět zohledněny obě roviny, geocentrická a heliocentrická).

Pokud jde o postavení planet v domech (1), musíme při srovnání konstelací narození s konstelacemi smrti dřívější inkarnace hledat především podobnosti postavení planet (včetně Slunce a Měsíce) v domech. Může zde jít o tendenci, že člověk, který zemřel s určitou planetou v ascendentu (ascendent označuje první dům), se bude reinkarnovat, když stejná planeta bude opět stát v ascendentu, nebo naproti ní ležící straně v descendentu. S ohledem na postavení planet v domech se však při výzkumu karmy vyskytují určité těžkosti. Jedna z těžkostí spočívá v tom, že domy ještě nejsou jednotně definovány. Rozdělení planet (včetně Slunce a Měsíce) v době a místě narození do dvaceti geografických sektorů, které jsou označeny jako domy, není v žádném případě jednotné a rozdílné systémy domů pak vedou k přiřazení planet k různým domům. Tato skutečnost je základem toho, že astrologické zkoumání karmy v této oblasti je ještě velmi omezené.

Další ještě závažnější důvod spočívá v tom, že zřídka máme precizně formulované doby smrti dřívějších inkarnací a doby následujících inkarnací narození. Vzájemné srovnání postavení planet obou horoskopů v domech je možné jen tehdy, když známe, pokud možno, přesně obě doby. A v důsledku toho dodnes neexistuje možnost objevit zákony reinkarnace pro oblast domů.

Je-li známá doba smrti/narození reinkarnačního příkladu určité osobnosti, můžeme ascendent a MC (střed nebes), které domy zásadně určují, přirozeně použít pro porovnání horoskopu smrti/narození od jedné k druhé inkarnaci. (Ascendent je stupeň zverokruhu, který vystupuje na východním horizontu v okamžiku smrti/narození a MC /medium coeli/ stupeň zverokruhu, který v tomto okamžiku kulminuje nebo stojí nejvýše.)

* R. Steiner: *Okultní bádání o životě mezi smrtí a novým zrozením*, GA 140, pozn. vyd.

Osa ascendentu (osa ascendentu ve zvěrokruhu - zkratka AC - k protilehlému bodu, descendentu - DC) a osa středu nebes (osa ve zvěrokruhu od MC k protilehlému bodu, nadiru) představují první rozdělení na čtyři kvadranty. Každý kvadrant je opět rozdělený na tři díly, takže obdržíme celkem dvanáct domů. Osy AC-DC a MC-nadir tak dávají oblast domů. Při srovnávacím procesu a také při úvaze o lineárním seřazení konstelací smrt/narození od jedné inkarnace k druhé může být podobně jako osa měsíčního uzlu použita také osa AC/MC (viz výše /3/ výklady o lineárních seřazeních ve zvěrokruhu a jejich významu).

Metamorfózy aspektů

Při srovnání horoskopu narození s konstelací smrti v předchozí inkarnaci se, pokud jde o aspekty (2), pozorování metamorfózy aspektů přesouvá z jednoho horoskopu do následujícího horoskopu. Nejdůležitější metamorfózy aspektů zahrnují devět příkladů.*

Pozorujeme-li metamorfózu aspektů, vidíme, že srovnání horoskopů smrti v jedné inkarnaci k narození v další inkarnaci je navíc ztíženo ve dvou rovinách: geocentrické a heliocentrické (hermetické). Na jedné straně musíme přihlížet ke geocentrické konstelaci smrti a geocentrickému horoskopu narození, na druhé straně musíme oba procesy pozorovat také z heliocentrického (hermetického) hlediska.

Při hledání metamorfóz aspektů tak existují dvě roviny: planetární aspekty a) v hermetickém a b) v geocentrickém horoskopu. (Horoskopy jsou znázorněny v Dodatku II ve dvou soustředných kruzích; hermetický horoskop je zobrazen ve vnějším kruhu, geocentrický horoskop ve vnitřním kruhu.) Při srovnávání postavení planet narození a smrti minulé inkarnace mohou být tímto způsobem nalezeny metamorfózy aspektů buď v hermetickém, nebo v odpovídajícím geocentrickém horoskopu.

Zvláštním případem je uplatnění prvního reinkarnačního pravidla pro oblast aspektů. Zde jde o vztah úhlu mezi Sluncem a Saturnem při narození po srovnání s tímž úhlem při smrti v minulé inkarnaci. Zvláštním případem je z toho důvodu, že úhel mezi Sluncem a Saturnem často vůbec neodpovídá známému astrologickému aspektu. Je-li úhel mezi Sluncem a Saturnem při smrti v jedné inkarnaci označen jako a , potom může být metamorfóza a (od smrti jedné inkarnace k narození v následující) ve shodě s prvním reinkarnačním pravidlem vyjádřena takto:

buďto $a - a$ (v tomto případě zůstává úhel stejný)

nebo jako $a - 180 - a$

(v tomto případě je úhlový vztah komplementární do 180° , tedy doplnění do 180°)

V reinkarnačním příkladu Terezie z Ávily - Richarda Wagnera je metamorfóza $a \rightarrow a$, přičemž a při smrti Terezie obnáší 134° a a při narození Richarda Wagnera 132° . Úhel a v tomto případě přibližně odpovídá tradičnímu astrologickému aspektu, totiž aspektu sekvikvadrátu (135° - jeden a půl kvadrátu), který leží uprostřed mezi kvadrátem a opozicí. Ale to je jen náhoda, neboť je množství příkladů prvního reinkarnačního pravidla, v nichž úhel a nikterak neodpovídá některému tradičnímu astrologickému aspektu/ V reinkarnačních příkladech Terezie z Ávily / Richard Wagner je úhlem a mezi Sluncem a g-Saturnem v geocentrickém horoskopu, tj. je to úhel **

** Srovnej např. úhel, který je uveden v R. Powell: *Hermetická astrologie a reinkarnace podle Rudolfa Steinera*, Fabula 2013, Dodatek II, tabulka 12, pozn. vyd.

* Viz R. Powell: *Hermetická astrologie a reinkarnace podle Rudolfa Steinera*, Fabula 2013, Dodatek IV - zde bylo uvedeno devět různých příkladů metamorfóz aspektů, pozn. vyd.

mezi Sluncem a g-Saturnem. Neboť zatímco rozdíl mezi heliocentrickým postavením Saturnu (h-Saturn) a geocentrickým (g-Saturn) může dosáhnout odchylky až 6° , úhel mezi Sluncem a Saturnem v hermetickém horoskopu se nemůže odchýlit od geocentrického horoskopu nad 6° . Proto u prvního reinkarnačního pravidla není velký rozdíl, zda se srovnání úhlu mezi Sluncem a Saturnem při smrti v jedné inkarnaci a při zrození v té další určuje v hermetickém či geocentrickém horoskopu. (Úhel mezi Sluncem a Saturnem byl v hermetickém horoskopu Terezie z Ávily $138,5^\circ$ a při narození Richarda Wagnera 136° , tedy zcela odpovídající prvnímu reinkarnačnímu pravidlu.) Úhel mezi Sluncem a Saturnem u prvního reinkarnačního pravidla v geocentrických horoskopech (smrt -v narození) někdy odpovídá lépe než úhel v hermetickém horoskopu (smrt -> narození).

Výše bylo řečeno, že první reinkarnační pravidlo může být posuzováno jako speciální případ. To ovšem neznamená, že to je speciální případ metamorfózy aspektů, neboť, jak jsme uvedli, vztah úhlu mezi Sluncem a Saturnem při uplatnění prvního reinkarnačního pravidla často nikterak neodpovídá tradičním astrologickým aspektům. Výše uvedené metamorfózy aspektů musí být spíše považovány za zvláštní případ toho, na co poukazuje první reinkarnační pravidlo. To je důvodem pro zohlednění pouze aspektů konjunkce, opozice a kvadrátu, hledáme-li metamorfózy aspektů. Neboť tyto tři aspekty respektují také princip prvního reinkarnačního pravidla. Jak již uvedeno, říká toto pravidlo: $a - > a$ neboli $a -> 180 - a$. Aspekty konjunkce (0°), opozice (180°), a kvadrátu (90°) tomu vyhovují, neboť

$180 - 0 = 180$ tj. doplňkem konjunkce je opozice;
 $180 - 180 = 0$ tj. doplňkem opozice je konjunkce;
 $180 - 90 = 90$ tj. doplňkem kvadrátu je kvadrát.

Použijeme-li vztahy úhlů na tři aspekty konjunkce, opozice a kvadrát, je výsledkem vždy opět konjunkce, opozice nebo kvadrát.

Pokud jde o zvěrokruh (3), tj. postavení planet ve znameních zvěrokruhu, srovnání horoskopu narození v jedné inkarnaci s konstelací při smrti v minulé inkarnaci vyžaduje pohled na lineární seřazení ve zvěrokruhu od jednoho horoskopu k druhému. Je to třetí možná konkrétní manifestace kosmického, astrologického principu, který Rudolf Steiner formuloval v roce 1912. Při hledání takových seřazení ve zvěrokruhu mezi horoskopy smrti v jedné inkarnaci a narození v následující inkarnaci objevil autor možný objektivně přezkoušený výsledek, spočívající v poznání, že astrologicky autentický je **siderický zvěrokruh**, nikoli tropický zvěrokruh, který se běžně těší široké oblibě. To je zřetelné v reinkarnačních příkladech, v nichž po sobě následující inkarnace jsou časově od sebe velmi vzdálené. Pokud jde o precesi, vzniká u mezidobí významná diference mezi postavením planet ve zvěrokruhu v siderickém zvěrokruhu (S) a tropickém zvěrokruhu (T). Leží-li y let mezi po sobě následujícími inkarnacemi, potom obnáší diference mezi S a T $y/72^\circ$, protože průměrná hodnota precese je 1° po 72 letech. Projde-li 720 let mezi smrtí v jedné inkarnaci a narozením v následující inkarnaci, potom poroste diference mezi S a T na $720/72 = 10^\circ$. To v tomto případě znamená, že exaktní seřazení ve zvěrokruhu je dále o S 10° od exaktního seřazení v rámci T a opačně.

Seřazení ve zvěrokruhu při smrti v jedné inkarnaci a při narození v následující inkarnaci znamená, že jedna planeta při smrti v jedné inkarnaci má buď stejné, nebo protikladné postavení ve zvěrokruhu, když je srovnávána se svým postavením nebo s postavením jiné planety ve zvěrokruhu při narození v následující inkarnaci. Nemusí to být tatáž planeta, která stojí v linii s daným stupněm zvěrokruhu. Při hledání seřazení mohou, jak výše uvedeno, přicházet v úvahu také měsíční uzly a stejně tak ascendent a osa středu nebes.

Uplatníme-li zde předložený princip seřazení ve zvěrokruhu při smrti v jedné inkarnaci k narození v následující inkarnaci, ale použitý pouze na reinkarnační příklady s nejméně 8° precese, což odpovídá časovému úseku $8 \times 72 = 576$ let mezi po sobě následujícími inkarnacemi, potom výsledky jednoznačně potvrzují, že siderický zvěrokruh je autentickým astrologickým zvěrokruhem.

Tak jako první reinkarnační pravidlo (které patří k astrologické oblasti aspektů), také druhé reinkarnační pravidlo lineárního seřazení h-Merkur/h-Venuše (které patří k astrologické oblasti postavení planet ve zvěrokruhu) je určitým „pseudo-zákonem“, tj. pravidlem, které **není vždy správné**. Stejně jako při vyhledávání metamorfóz aspektů, také při srovnání horoskopu smrti a horoskopu narození musíme při hledání seřazení ve zvěrokruhu vzít v úvahu hermetický i geocentrický princip. Zvířetníkové seřazení h-Merkur/h-Venuše smrti v jedné inkarnaci k narození v následující inkarnaci je příkladem pravidelně se vracejícího zvířetníkového seřazení v odpovídajících hermetických horoskopech (smrt - narození), přičemž seřazení v siderickém zvěrokruhu mezi h-Merkur a/nebo h-Venuše při smrti v jedné inkarnaci a h-Merkur a/nebo h-Venuše při narození v následující inkarnaci zůstává. Nevyskytuje-li se toto zvířetníkové seřazení h-Merkur/h-Venuše, znamená to ještě podobně jako nenaplnění prvního reinkarnačního pravidla, že příklad reinkarnace neplatí. Na druhé straně naplnění prvního nebo druhého reinkarnačního pravidla podporuje platnost daného konstatování reinkarnace. Potvrzuje tak to, co může být nalezeno jen na cestě duchovního poznání.